

طاهر ذوالیمینین

ابوالصیب، طاهر بن الحسین بن مصعب بن زیق بن ماهان، ملقب به ذوالیمینین، به سال ۱۵۹ هجری قمری متولد شده است. وی از بزرگترین یاران و پشتیبان مأمون عباسی بود و هم او بود که امین برادر مأمون را شکست داد و یکشب سرش را به خراسان نزد مأمون فرستاد وی از بینایی یک چشم عادی واعور بوده است.

علت ملقب بودن وی را به ذوالیمینین این طور می نویسند که وقتی مأمون حضرت علی بن موسی الرضا (ع) را به ولیعهدی برگزید، به طاهر تکلیف بیعت با امام کرد، او دست چپ خویش را پیش آورد و در حال بیعت گفت: «دست راستم در قید تبعیت به خلیفه است» مأمون در این حال گفت دست چپی که بحضرت امام (ع) بیعت کند دست راست محسوب می شود.

سبب دیگر نیز ذکر می کنند و آن این است که طاهر در محاربه ای با علی بن مأمون با دست چپ ضربتی بر یکی از لشکریان علی زد و او را دو نیمه ساخت.

برخی از جمله بلعمی در ترجمه تاریخ طبری می نویسند قول اول را می پذیرند.

طاهر، در درباره مأمون ظاهراً مظهر احترامات بسیار شدید ولی در باطن کینه ی کشتن برادر، مأمون را رنج می داد. طاهر هم نگرانی خلیفه را احساس کرد و برای دوری از او استدعای حکومت خراسان نمود. وقتی به آنجا رسید، پس از مدتی به هوس استقلال افتاد و در روز جمعه ای بر منبر رفت و خطبه خواند و چون به ذکر خلیفه رسید از بردن نام او خودداری کرد. این خبر به مأمون رسید و او دستور داد تا او را در روز شنبه ۲۳ ماه جمادی الاخر سال ۲۰۷ هجری در شهر مرو مسموم ساختند.

بعضی از مورخان می نویسند: فردای آن روز که وی در مسجد خطبه خواند وی را، در رختخوابش مرده یافتند و شاید بر اثر تبی که عارض او شده بود و یا حادثه ای که بر پلکهای چشمش رسیده بود عمرش پایان رسیده باشد.
